Autor Guste Santini
Četvrtak, 12 Srpanj 2001 22:03

Dražen Budiša je dao ostavku. Tim je činom povukao konzekvence svoje politike. Da li je to kraj jednog, po svima čestitog, romantičnog političara ostaje da se vidi. HSLS ostaje bez Dražena Budiše; pitanje je kako će HSLS opstati? Koja je opcija HSLS-a danas osim uloge trabanta SDP-a? Pitanje je da li će uopće opstati HSLS. Raspadne li se tada će se njegovi današnji članovi naći u gotovo cjelokupnom političkom spektru političkih stranaka. Raspon disperzije pokazat će se koliko je različitosti bilo u HSLS-u. Žrtvujući sebe Budiša neće pomoći stranci. Može pomoći Hrvatskoj tako da se raspadom HSLS-a pokaže «sjaj i bijeda» našeg političkog podneblja. Kada sam bio u Osijeku na tribini sa Ivanom Supekom u okviru Pokreta za demokraciju i socijalnu pravcu na konferenciji za novinare komentirao sam Sporazum Račan – Budiša koji se zbio tek dan ranije. Tada mi je zamjereno što javno (negativno) komentiram spomenuti splitski Sporazum. Danas se pokazuje da postoje «veze i veze» pri čemu se pokazuje da je spoj Budiša - Račan bio koban za Budišu.

Dobitna kombinacija je dobitna kombinacija «ma koliko mi o tome šutili». Dobitna kombinacija je danas privilegij SDP-a o čemu sam pisao u prethodna tri komentara.

Što je sa ostalilm strankama? Neki predviđaju baby boom u što osobno ne vjerujem. Hrvatsko političko tržište je uglavnim podjeljeno i svedeno na najmanju moguću mjeru. Izostanak glasača na izboru znači glasanje protiv svih stranaka (ignoriranjem izbora). Jasna poruka političkim strankama koje one neće da čuju. Teško je vjerovati da postoje resursi za organiziranje neke nove političke stranke koja bi relevantno sudjelovala na predstojećim izborima. Po mome mišljenju razuman političar sa Vizijom može osnovati (preuzeti neku) stranku. Stoga želim ukazati na činjenicu da i postojeće političke stranke nisu u stanju provoditi izvršnu vlast jer naprosto nemaju kadrova što znači da nemaju jasno definiranu koncepciju, strategiju, taktiku i operativu polilitiku. Čitaoci ovih stranica znaju da je časopis «EKONOMIJA/ECONOMICS» posebnu pažnju posvećivao - tokom osam godina svog postojanja - problemima tekuće ekonomske politike. Jedan od brojeva je bio posvećen Eonomskim programima političkih stranaka (prosinac 1999. godine). (Upućujem čitaoca da u dijelu ovih stranica koji se odnosi na «Knjige» pogleda sadržaje pojedinih brojeva časopisa.) Programi su bili površni na neki način podređeni političkom trenutku i nisu odražavali vremenski horizont duži od nekoliko mjeseci. Stanje ni danas nije bolje. Što više produbljenje krize čini i te programe lošijim nego što su to oni bili početkom 2000. godine.

Zaključujem. Postoje dvije političke stranke HDZ i SDP. Njih sa stavnovite udaljenosti prate HNS i HSS. Karakteristika SDP-a je da je to najbolje organizirana stranka sa dobrom infrastrukturom i širokom mrežom koju vodi danas vrlo sposoban i kriterijalno definiran predsjednik. S druge, pak, strane HDZ je stranka koja se još uvijek konsollidira. U tome je pokazala sposobnosti ali i velike nespretnosti, tako da je to još uvijek stranka koja se smatra nepoželjnim gostom u koalicijskim kombinacijama. «Sanator» HDZ-a Sanader je pokazao prilično dobre rezultate ali mu nedostaje (ili je nesmije/neće eksplicirati) Vizija za pravi iskorak. Naime, postojeća tehnologija upravljanja HDZ-a znači sporo restrukturiranje za što nem vraemena. Frakcije u HDZ-u bitno usporavaju proces demokratizacije od čega će imati najviše štete HDZ ali i hrvatska politička scena. Jasno, najveću će korist imati SDP. Ostale stranke ukoliko ne žele da budu «zbrisane» sa političke scene moraju se odmah i sada primiti posla i poboljšati svoju «kondicijsku sposobnost» po svim kriterijima za predstojeće izbore. Naročito se

izdvaja problem ekonomske krize i socijalnog pakta koji treba ostvariti kako bi se izašlo iz tekuće krize. Oni koji to ne spoznaju dogodit će im se HSLS pri čemu nije bitan «celofan» u kojem će biti upakirana karata za odlazak sa političke scene. Upravo pisma i pozivi iz pojedinih stranaka najbolje pokazuju u kojem smo stanju i koliko napora i upornog rada je potrebno da bi se profilirala politička stranka po relevantnim kriterijima.